

756

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 maja 1951 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków o odznaczenia oraz wręczania odznaczeń nadawanych przez Radę Państwa.

§ 1. Marszałek Sejmu Ustawodawczego,
Prezes Rady Ministrów,
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego,
Prezes Najwyższej Izby Kontroli,
Ministrowie,
Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej,

Szef Kancelarii Rady Państwa,
Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych
przedstawiają wnioski o nadanie odznaczeń za zasługi w pracy zawodowej osobom, zatrudnionym w podległych wnioskodawcom władzach, urzędach, instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach, a także innym osobom za zasługi w pracy społecznej, naukowej, literackiej, artystycznej i kulturalnej.

§ 2. Wnioski o nadanie odznaczeń za zasługi w dziedzinie działalności politycznej i społecznej przedstawiają naczelne władze partii politycznych, organizacji społecznych i spółdzielczych.

§ 3. Wnioski terenowych władz, urzędów i instytucji oraz organizacji politycznych i społecznych mogą być składane do wojewódzkich komisji odznaczeniowych, które przedstawiają je za zgodą prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Wnioski o nadanie odznaczeń obywatelom państw obcych przedstawia Minister Spraw Zagranicznych.

§ 5. Wnioski o nadanie odznaczeń powinny być wyczerpująco uzasadnione, a w szczególności zawierać

dane o postawie społecznej osoby przedstawionej do odznaczenia i o całokształcie jej działalności.

§ 6. Wnioski o nadanie odznaczeń osobom, zatrudnionym w przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki uspołecznionej, powinny być zaopatrzone w opinie kierownictwa przedsiębiorstwa lub zakładu oraz zakładowej organizacji związkowej i politycznej, a dotyczące osób zatrudnionych w rolnictwie — w opinie prezydium właściwej rady narodowej.

§ 7. Wnioski o nadanie odznaczeń powinny być przesłane Kancelarii Rady Państwa najpóźniej na 1 miesiąc przed przewidywanym terminem odznaczenia.

§ 8. Odznaczenia wręcza Prezydent Rzeczypospolitej lub z upoważnienia Prezydenta Rzeczypospolitej w jego imieniu: członek Rady Państwa, Prezes Rady Ministrów, wiceprezes Rady Ministrów, minister, Szef Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Szef Kancelarii Rady Państwa, wiceminister, przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego zastępca.

Odznaczenia dla matek licznego potomstwa i za długoletnie pożyte w jednym związku małżeńskim wręcza ponadto przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 9. Uchyła się uchwałę Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 5 kwietnia 1946 r. w sprawie powołania komisji odznaczeniowych oraz trybu postępowania przy przedstawianiu do odznaczeń — w części dotyczącej trybu postępowania przy przedstawianiu do odznaczeń.

Prezydent Rzeczypospolitej

Przewodniczący Rady Państwa: *B. Bierut*

757

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 czerwca 1951 r.

w sprawie skupu pieniędzy zagranicznych przez urzędy celne.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Urzędowi Celnym: w Gdyni, Gdańsku, Szczecinie-Port, Szczecinie-Gumieńce, Swinoujściu, Kołobrzegu, Ustce, Łebie, Gubinie, Kostrzynie, Rzepinie, Krośnie n.Odra, Grylinie, Turosszewie, Tuplicach, Chałupkach, Zawidowie, Lubawce, Mieroszowie, Międzyzylsu, Węglińcu, Zebrzydowicach, Cieszynie, Przemyślu, Terespolu i Warszawie-Lotnisko dokonywanie od osób uprawnionych do przekroczenia granicy Państwa skupu pieniędzy zagranicznych, określonych przez Narodowy Bank Polski, po kursie, wymienionym w tabeli kursowej tegoż Banku.

§ 2. Urzędy celne nie skupują banknotów, których autentyczność budzi wątpliwość, banknotów zniszczonych lub uszkodzonych, bilonu oraz banknotów w odcinkach większych niż to zostało określone w tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

Urzędy celne nie wydają reszty w pieniądzech zagranicznych.

§ 3. Urząd celny wystawia na skupione pieniądze zagraniczne asygnatę skupu w 2 egzemplarzach na druku Narodowego Banku Polskiego, wyszczególniając w niej rodzaj i kwotę pieniędzy zagranicznych, kurs skupu oraz równowartość w złotych.

Na asygnatach skupu nie należy wypisywać nazwisk osób sprzedających pieniądze zagraniczne, chyba że sprzedawca będzie żądał imiennego potwierdzenia skupu.

Sprzedający otrzymuje drugi egzemplarz asygnaty. Asygnaty skupu należy traktować jako druki ścisłego zarachowania.

§ 4. Skup pieniędzy zagranicznych przez urzędy celne odbywa się wyłącznie w punktach do tego ustanowionych i przez pracowników wyznaczonych do tych czynności.

Punkty skupu ustala naczelnik urzędu celnego w zależności od miejscowych warunków.

W miarę możliwości do obsługiwanego każdego punktu skupu należy wyznaczyć 2 pracowników.